

MILJENKO STOJIĆ u pjesničkoj antologiji u redakciji T.M. Bilosnića

akademija-art.hr/2020/09/22/miljenko-stojic-u-pjesnickoj-antologiji-u-redakciji-t-m-bilosnica

Akademija
Art

22/09/2020

Miljenko Stojić

Miljenko Stojić, suvremeni hrvatski književnik, novinar i franjevac, rođen je 1. lipnja 1960. u Dragičini kod Međugorja. Pučku školu pohađao je na Čerinu, Franjevačku klasičnu gimnaziju u Visokom, studij filozofije i teologije u Zagrebu, Sarajevu i Jeruzalemu te magistrirao kršćansku duhovnost u Rimu.

Djelovao je kao župni vikar, odgojitelj bogoslova i sjemeništara, voditelj mladih, vojni dušobrižnik u Domovinskom ratu, tajnik Hercegovačke franjevačke provincije. Trenutno je vicepostulator postupka mučeništva »Fra Leo Petrović i 65 subraće«.

Od drugih djelovanja može se izdvojiti sljedeće. Godine 1993. pokreće Informativni centar »Mir« Međugorje, a 1997. i Radiopostaju »Mir« Međugorje te ih kao ravnatelj i predsjednik Upravnoga vijeća dugo razvija (do 2005.). Pokreće i vodi agenciju MIRIAM. Idejni je začetnik povjerenstava za uređivanje i obilježavanje grobišta iz Drugoga svjetskog rata i poraća po općinama u Herceg Bosni. Dopredsjednik je Komisije HBK i BK BiH za hrvatski martirologij te koordinator Središta HSK za istraživanje zločina nad Hrvatima, kao i dopredsjednik Odjela HNS-a BiH za Drugi svjetski i Domovinski rat.

Piše pjesme, oglede, djela za djecu, kratke priče, aforizme, književnu kritiku, stručne i novinarske članke, uređuje knjige te prevodi. Zastupljen je u različitim antologijama, a uvršten je i u čitanke i lektiru hrvatskog naroda u BiH. Prevođen je na različite jezike te nagrađivan.

Član je više udruga: DHK, DHK HB, HDZU, Matice hrvatske...

Suraduje u različitim medijima, posebno na portalu *hrsvijet.net* gdje je kolumnist i član uredništva.

Opširnije o njegovu životu i radu može se doznati na stranicama portala miljenko.info.

Djela

PJESME: *Unatoč svemu* (Naša ognjišta, Tomislavgrad, 1994.); *Pjesma blizini* (Ceres, Zagreb, 1995.); *Kaplja* (Ziral, Mostar – Zagreb, 1997.); *Sirovi blues* (Ziral, Mostar – Zagreb, 2001.); *Golgote glas* (DHK HB – Matica hrvatska, Mostar – Čitluk, 2002.); *Dobro jutro, kolonijo* (DHK HB – Dan, Mostar – Zagreb, 2006.); *Stopama mira* (Informativni centar »Mir« Međugorje – K. Krešimir, Međugorje – Zagreb, 2009.); *Kapaju sjene* (DHK HB – K. Krešimir, Mostar – Zagreb, 2010.); *Stopu po stopu* (DHK HB – Matica hrvatska, Mostar – Vrgorac, 2016.)

Izabrane pjesme: Prijatelji (Naklada Jurčić, Zagreb, 2000.)

KRATKE PRIČE: *Ne dirajte bijelog labuda* (FRAM-ZIRAL – Naklada K. Krešimir, Mostar – Zagreb, 2005.); *Propetlje* (DHK HB – Matica hrvatska, Mostar – Vrgorac, 2014.)

OGLEDI: *Ta vremena* (K. Krešimir, Zagreb, 1995.); *Paljenje svijeće* (ICMM, Međugorje, 1998.); *Raspretavanje vatre* (ICMM, Međugorje, 2001.); *Rijeka* (ICMM, Međugorje, 2002.); *S druge strane* (Naklada K. Krešimir – Matica hrvatska, Zagreb – Čitluk, 2011.); *Halo, ovdje Herceg Bosna*, (Naklada Bošković – HRsvijet – Gral; Split – München – Zagreb, 2012.); *Niz mitnicu*, (Matica hrvatska – HRsvijet; Vrgorac – München – Čitluk, 2014.); *Podno križa*, (Matica hrvatska, Čitluk – Vrgorac, 2015.)

SLIKOVNICE: *Čudesni dani; Moj molitvenik; Priča o Suzani; Kraljica Mira* (Miljenko Stojić – Krešimir Šego, *Anđeli moji*, ICMM, Međugorje, 1999.); *Ivan pod križem* (ICMM – Cvitak, Međugorje, 2001.)

ROMANI: *Računalko* (DHK HB – FRAM-ZIRAL – Dan, Mostar – Zagreb, 2007.); *Mirkove priče* (Cvitak – Alfa, Međugorje – Zagreb, 2010.); *Did Jozo* (Gral Široki – Cvitak – Matica hrvatska, Zagreb – Međugorje – Čitluk, 2013.); *Cvrk-cvrk* (Matica hrvatska, Čitluk – Vrgorac, 2017.)

KRITIKA: *Riječ po riječ* (Naklada DHK HB – Dan, Mostar – Zagreb, 2007.)

PRIJEVODI: *Sa svetom Klarom* (Vijeće franjevačkih zajednica, Zagreb, 1993.); *S onu stranu side* (Cenacolo, Saluzzo, 1999.); *Razgovori svetaca na Trgu sv. Petra* (Ziral, Mostar – Zagreb, 2001.)

MULTIMEDIJA: Svetište Kraljice Mira (ICMM, Međugorje, 2000.)

Miljenko Stojić

DVIJE OBALE

Kad puca puška,
il' se netko ženi,
il' netko mri.

Bi tako odvajkada,
u zemlji humskoj,
zemlji ponosnoj.

Ne htješe to Turci znati,
jadna li im majka,
stisnuše raj u zlo i naopako.

Puče puška u Dračevu,
pogodi sultana u Stambolu,
jeknu gora, jeknu dol.

Don Ivan bunu raspiruje,
ide za njim staro i mlado,
slobodu tiče na obzorju.

Onda opet ustaše drugi,
smrviše zvijezdu, kokardu,
zrak se udahnu svježi.

Don Ivanova vojvodina,
naša Herceg Bosna,
dvije obale, rijeka ista.

BILONJUŠA

Tvoje sam postojanje zapamtio,
za lik sam još bio tako premlad,
a sve zbog kocki darovana šećera,
u prolazu, na tvrdu kamenu putu.
Djelomično se sjećam i tvog pogreba,
onako malen i zbunjen križ sam ti nosio,
u tvrdu su te zemlju šutke stavili,
a šećera toga dana ni sutra bilo nije.

O tebi smo danas iznenada pričali.
Bilonjuša su te zvali, rekoše,
pet ti se sinova nije vratilo s vojne,
ni njihov otac, tvoj muž, oslonac čvrsti,
pozobao ih nemilosrdni Drugi svjetski rat,
negdje tamo daleko, iza mrkih brda.
Viđala si ih u svakom muškom djetetu,
možda se nadala, ne znam, šutjela si,
nosila svoj križ i za Domovinu molila.

Danas ti za sve vraćam ovom pjesmom,
uskrсни u njoj poput feniksa iz pepela,
kada se vidimo pričat ćemo o svemu,
dotle snivaj svoj vječni zasluženi san,
a mi ćemo snivati našu slatku slobodu.

Tomislav Marijan Bilosnić – Iz ciklusa Križevi (kombinirana tehnika)

Tomislav Marijan Bilosnić – Iz ciklusa Križevi (kombinirana tehnika)

MOLITVA IZ ROVA

večeras kada budeš prolazio našom bojišnicom
svrati Bože i u moj rov
ispričaj ću ti najljepše priče koje znam
biti iskreniji nego ikada prije
obećat ću ti da ne ću biti
kao oni s druge strane

borit ću se kao ono ti
kada si bičem tjerao trgovce iz hrama
pritom ih nisi mrzio
učinio si tek ono
što si trebao učiniti

svrati Bože večeras i u moj rov

ne ću te imati čime počastiti
razumjet ćeš me
svakog trena oni mogu zapucati
prijateljski ćemo sagledati moju sadašnjost
dogovoriti se da u budućnosti
ne idemo jedan bez drugoga

svrati Bože večeras i u moj rov

možda ne ću prepoznati tvoj dolazak
zato molim te budi uporan
zovi me
zacijelo ću se odazvati
čujem li tvoj glas

SVE JE TU

Pijemo vino crno kao noć,
pijemo vino jasno kao dan,
tu gore iza morskih valova,
a cijedimo i ulje iz žilavih maslina,
sve uz pjesmu cvrčka u njedrima.
Miriše prijateljstvo, odlučnost i ljepota.

Bog se široko nasmiješio,
Kraljica Mira dođe nam u posjet,
opismo se blagošću i poslanjem,
jer ozbiljni su ovo sada dani,
raditi nam je marno na Božjoj njivi.
Ta polja su zrela poput u jesen dunja.

Gledam sunce tamo na obzorju,
udišem ovaj zrak, ovaj ugođaj,
zemlja humska sve mi je dala,
pomalo sam u nevjerici zbog toga,
tuđinac me na svom jeziku nešto moli.
Shvaćam: ovo je naša zemlja, naš san.

TVOJE OČI

Gledao sam te slučajno toga dana,
sjedila si mi sučelice, zadubljena u okružje.
Propovjednik je prosipao velike riječi,
mirovala si jer tako su zapovjedili,
onda je počeo pričati neku priču,
pratila si ga i sve se više uživljavala,
na kraju si se ushićeno nasmiješila.
Odavala si da si ga razumjela.

Oči su ti bile bistar planinski potok,
žuborio je na priču, nestajao na umovanje,
zaboravljala si na toplu narodnu nošnju.
Obilježavao sam srebrni jubilej misništva,
gledao sam tebe, slušao cvrčke,
razmišljao i usput pratio propovjednika.

Stajala si uz baku, tetku, koga li,
ja sam u tvojim godinama stajao uz oca,
tu negdje na istom mjestu pod dubovima,
a onda dođoše mnoge životne postaje,
bivalo me na raznim stranama svijeta.
Ostale su duboke uspomene i zahvale,
valjda i štogod mudrosti te kap smirenja.

Ne pričam ovo tebi nego samome sebi,
uživaj dok još možeš, dok obveza nema,
neka te prati dobri Bog, samo, slušaj ga.

Tomislav Marijan Bilosnić – Iz ciklusa Križevi (kombinirana tehnika)

Tomislav Marijan Bilosnić – Iz ciklusa Križevi (tuš)

DJEČAK I SV. ANTE

Nosili smo ti kip kroz puk u procesiji,
valjda pobožno, ali svakako značajno.

Pridružio nam se bosonog, musav dječak,
s velikom plastičnom vilicom u ruci.

Prijekorno smo ga u prolazu pogledavali,
ovo je dan dostojanstva i sklada.

Ti si mu se, pak, sv. Ante, nasmiješio,
otkinuo veliki komad od kruha u ruci.

Procesija je svečano išla dalje,
molili smo se Bogu, zazivali sveca.

ON JE VIDIO SVE

Zavezaše mu oči,
njemu Sv. Ivanu Pavlu II.,
vrpcom crnom kao mrak,
u Sarajevu, u Starom gradu,
godine Gospodnje 2020.

Kraljica Katarina ostavi mu Bosnu,
a i svoj neprežaljeni Hum,
kad ono Turci na njih nalegoše.

Došao je iz dalekih krajeva,
komunizmom ljuto okovanih.
U zjenicama je nosio slobodu,
u srcu odlučnost i hrabrost.

Nije se predavao, nije uzmicao.
Tako ni ovaj put.

Prodro je duhom kroz crninu,
zaokružio pogledom,
izustio blago riječi:
Ostavite se, djeco, zla,
pružite si ruke,
gradite zajedno bolji svijet.

I otišao je smjerno prema nebesima.

On je zaista vidio sve,
a jesu li išta vidjeli drugi?

Bučili su na ulicama,
s povezom crnim na očima.